ਅੱਲਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੀਆਂ।

ਅਬੂ ਹੁਰੀਰੇ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲ ਅੱਲਾਹ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ਕੋਲ ਮਾਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥੇਲੀ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ: «ਮੈਂ ਕ਼ਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਿਰਮੌਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ؟ ਅੱਲਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੀਆਂ।، ਸੂਰਜ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਆਵੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ: “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤਕ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫ਼ਾਅਤ ਕਰੇਗਾ?” ਫਿਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ: “ਤੁਸੀਂ ਆਦਮ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ।” ਉਹ ਆਦਮ ਅਲੈਹਿੱਸਲਾਮ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ: “ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਜਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫ਼ਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ? ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਹੈ?”ਆਦਮ ਕਹੇਗਾ: “ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਐਸਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਨਾ-ਮਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ। ਨੂਹ (ਅਲੈਹਿਸਸਲਾਮ) ਕੋਲ ਜਾਓ।” ਫਿਰ ਉਹ ਨੂਹ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ…»«ਹੇ ਨੂਹ! ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਣਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?»ਨੂਹ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: «ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਉਤੇ ਇੱਕ ਦ◌ुआ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਇਬਰਾਹੀਮ ਕੋਲ ਜਾਓ।»ਫਿਰ ਉਹ ਇਬਰਾਹੀਮ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: «ਹੇ ਇਬਰਾਹੀਮ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਨਬੀ ਤੇ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?»ਇਬਰਾਹੀਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: «ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਝੂਠ ਬੋਲ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਜਾਓ।»ਫਿਰ ਉਹ ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: «ਹੇ ਮੂਸਾ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ, ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਗਾਅ ਤੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?»ਮੂਸਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: «ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਇਸਾ ਬਨ ਮਰਯਮ ਕੋਲ ਜਾਓ।»ਫਿਰ ਉਹ ਇਸਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ… «ਹੇ ਇਸਾ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੱਚਪਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?» ਇਸਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: «ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

[صحيح] [متفق عليه]

ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਜਾਓ।” ਫਿਰ ਉਹ ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: “ਹੇ ਮੂਸਾ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ, ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਸਾਲਤ ਅਤੇ ਕਲਾਮ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?”ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਫਾਅਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ‘ਈਸਾ ਬਿਨ ਮਰਯਮ’ ਕੋਲ ਜਾਓ।” ਫਿਰ ਉਹ 'ਈਸਾ' ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: “ਹੇ ਈਸਾ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ, ਉਹਦਾ ਬੋਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਰੀਅਮ ਵੱਲ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?”ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ।ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਫਾਅਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਮੁਹੰਮਦ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ਕੋਲ ਜਾਓ।” ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਹੰਮਦ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: “ਹੇ ਮੁਹੰਮਦ! ਤੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਨਬੀ। ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੋਲ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?”ਤਾਂ ਮੈਂ (ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ) ਤੁਰ ਕੇ ਅਰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਲਈ ਸਜਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।ਫਿਰ ਅੱਲਾਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਹੰਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ — ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।ਫਿਰ ਫਰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:“ਹੇ ਮੁਹੰਮਦ! ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕ, ਮੰਗ — ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਰ — ਤੇਰੀ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: “ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਮੇਰੀ ਉਮਮਤ, ਮੇਰੀ ਉਮਮਤ, ਮੇਰੀ ਉਮਮਤ!”ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਫਾਅਤ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਬੀ ਮੁਹੰਮਦ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:“ਹੇ ਮੁਹੰਮਦ! ਆਪਣੀ ਉਮਮਤ ਵਿਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੰਨਤ ਦੇ ਸੱਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੰਨਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।” ਫਿਰ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵੱਸੱਲਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ: “ਉਸ ਜ਼ਾਤ ਦੀ ਕਸਮ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ, ਜੰਨਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੱਕਾ ਤੋਂ ਯਮਨ ਦੀ ਸਨਆ ਤੱਕ ਦਾ ਫਾਸਲਾ, ਜਾਂ ਮੱਕਾ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬੁਸਰਾ (ਸ਼ਹਿਰ ਹੌਰਾਨ) ਤੱਕ ਦਾ।”

http://www.sunnah.global/hadeeth/pa/show/8345